

РЕШЕНИЕ

№ 6318

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7895** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител, срещу Решение № Л-695/07.07.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е изменена Лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за разпределение на електрическа енергия на обособена територия, издадена на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и е издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена разпределителна мрежа на „Балкан“ АД. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и неправилност на акта, като постановен при несъобразяване с основни принципи на закона. Жалбоподателят твърди, че решението постановено противоречие с разпоредбите на чл. 45 Закона за енергетиката (ЗЕ), изискванията за интегрираност на мрежата по чл. 11а, ал. 2, т. 5 Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). Моли съда да отмени решението в неговата цялост.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител юрисконсулт Р., поддържа жалбата по изложените в нея съображения, както относно нейната допустимост, така и досежно основателността ѝ. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Не претендира разноски. В предоставения от съда срок представят подробни писмени бележки, в които се претендира разноски.

Ответникът- Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрисконсулт Р. и юрисконсулт М., с пълномощни по делото, в подробни писмени бележки и в открито съдебно заседание изцяло оспорва жалбата. Прави възражение за недопустимост на жалбата в частта, с която се обжалва решението по т. 2, за което подробни аргументи са развити в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Балкан“ АД, редовно призована, чрез процесуалните си представители адв. П. и адв. Ц. оспорва жалбата като неоснователна, солидаризирайки се към становището на КЕВР по отношение на недопустимост за оспорване на акта в частта по т.2. В писмено становище са изложени подробни съображения за неоснователност и недоказаност на жалба. В хода по същество молят жалбата да бъде оставена без уважение. Претендират се разноски, съгласно списък.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява, не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, Трето отделение, 73 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.03.2023 г. от „Балкан“ АД е подадено в КЕВР заявление с вх. № Е-ЗЛР-Л-35/17.03.2023 г., с което на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 39, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ) дружеството е поискало издаване на лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия в затворена разпределителна мрежа“ с включени права и задължения на „координатор на балансираща група“. В заявлението е посочен следния обект за осъществяване на лицензионната дейност- Индустриален парк Б., [населено място] /л.156 и сл./.

На 04.04.2023 г. със заповед №З-Е-127/04.04.2023 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши проучване на данните и документите, съдържащи се в подаденото заявление и да изготви доклад, въз основа на резултатите от проучването на преписката /л.155/.

На 19.05.2023 г. е депозирано писмо от „Балкан“ АД относно: допълване в предмета на дейност съобразно упражняване на заявената лицензионна дейност, вписано в Търговския регистър и регистъра на Ю. към АВ /л.149 и сл./.

На 22.06.2023 г. с писмо от „Балкан“ АД са представени допълнително документи във връзка с подаденото заявление /л.68 и сл./.

На 22.06.2023 г. в КЕВР е представен Доклад с вх. Е-Дк-781/22.06.2023 г. от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, с който е направено предложение за приемане на доклада, да се определи дата и час и място за провеждане на открито заседание за разглеждане на доклада, с посочени поканени, да се открие производство за изменение на лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, издадена на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], като от нейната територия Изключва територията на „Индустриален парк Б.“, [населено място], а именно: територията включена в Подробен устройствен план - план за регулация и застрояване на С. индустриална зона, [населено място], одобрен с Решение № 481 от 18.03.2010 г. на Общински съвет - Л., изменен със заповеди на кмета на [община], съответно: Заповед № 1464 от 01.11.2011 г., Заповед № 3-244 от 03.02.2022 г., Заповед № 3-780 от 29.04.2022 г., Заповед № 3-781 от 29.04.2022 г. и Заповед № 3-782 от 29.04.2022 г. /л.54 и сл./.

Доклад с вх. Е-Дк-781 от 22.06.2023 г. е приет от КЕВР с Протокол №204 от

26.06.2023 г. на проведено закрито заседание, насрочено е открито заседание на 30.06.2023 г. с участие на съответно посочените лица и е открито производство за изменение на № Л-135-07 от 13.08.2004 г. /л.45 и сл./.

На 28.06.2023 г. от КЕВР е изпратено писмо до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно открито производство за изменение на лицензия №Л-135-07/13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“ с титуляр „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД /л.67/.

На 30.06.2023 г. е проведено открито заседание на КЕВР, с участието на „Балкан“ АД и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, за което е съставен Протокол №212/30.06.2023 г. /л.42 и сл./.

На 03.07.2023 г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е подало писмено становище по доклада /л.39, 40/.

На същата дата 03.07.2023 г. е депозирано и писмо от „БАЛКАН“ АД с допълнителна информация във връзка с подаденото заявление /л.41/.

На 07.07.2023 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, за което е изготвен Протокол №218/07.07.2023 г., на което е взето решение с четири гласа „за“, от които един член на Комисията със стаж в енергетиката, с което в частта по т. 1 е изменена Лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за разпределение на електрическа енергия, като от нейната обособена територия е изключена територията на „Индуриален парк Б.“, [населено място] и за същата територия, в частта по т. 2 от процесното решение е издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена разпределителна мрежа на „Балкан“ АД /л.30 и сл./.

На 07.07.2023 г. е издадено оспорваното в настоящото производство Решение №Л-695/07.07.2023 г. на КЕВР, на основание чл. 21, ал. 1, т. 1, чл. 39, ал. 1, т. 8 и ал. 5, чл. 51а, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕ, чл. 9, ал. 1, т. 7а и ал. 2, чл. 11а, ал. 7, т. 1 от НЛДЕ, с което: т. 1 Изменя лицензия № Л-135-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“, издадена на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], като от нейната територия Изключва територията на „Индуриален парк Б.“, [населено място], а именно: територията включена в Подробен устройствен план - план за регулация и застрояване на С. индустриална зона, [населено място], одобрен с Решение № 481 от 18.03.2010 г. на Общински съвет - Л., изменен със заповеди на кмета на [община], съответно: Заповед № 1464 от 01.11.2011 г., Заповед № 3-244 от 03.02.2022 г., Заповед № 3-780 от 29.04.2022 г., Заповед № 3-781 от 29.04.2022 г. и Заповед № 3-782 от 29.04.2022 г.; 2. Издава на „Балкан“ АД, с ЕИК[ЕИК], лицензия № Л-695-7А от 07.07.2023 г. за осъществяване на дейността „разпределение на електрическа енергия в затворена разпределителна мрежа“ с включени права и задължения на „координатор на балансираща група“ на територията, обособена въз основа на Подробен устройствен план - план за регулация и застрояване на С. индустриална зона, [населено място], одобрен с Решение № 481 от 18.03.2010 г. на Общински съвет - Л., изменен със заповеди на кмета на [община], съответно: Заповед № 1464 от 01.11.2011 г., Заповед № 3-244 от 03.02.2022 г., Заповед № 3-780 от 29.04.2022 г., Заповед № 3-781 от 29.04.2022 г. и Заповед № 3-782 от 29.04.2022 г., за срок от 35 (тридесет и пет) години, приложение и неразделна част от това решение /л.12 и сл./.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 13, ал. 9 ЗЕ.

На първо място, настоящият съдебен състав намира за неоснователно искането на ответника и заинтересованата страна подадената жалба срещу Решение № Л-695 от 07.07.2023 г. в частта му по т. 2 на основание чл. 159, т. 4 от АПК да бъде оставена без разглеждане като процесуално недопустима, поради липсата на правен интерес. За да приеме това съобрази, че всяка една от двете точки на процесното решение представлява индивидуален административен акт, но същите са взаимно свързани и това произтича от закона. Според разпоредбата на чл. 51а, ал. 1 ЗЕ Комисията по своя инициатива открива производство за изменение на издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия, на чиято територия е обособената територия, за която е подадено заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа. В настоящия случай, се касае за подадено от „Балкан“ АД заявление за издаване на лицензия за дейността по „разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа“ за територията на „Индустриален парк Б.“, [населено място], която територия е била част от лицензионната територия на жалбоподателя. Съгласно чл. 51а, ал. 4 ЗЕ, КЕВР се произнася с едно решение по производство по изменение на лицензията на съответното електроразпределително предприятие и по подаденото заявление за издаване на лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа. Обстоятелството, че КЕВР е оформила двете произнасяния в отделни точки на процесното решение, не е основание за недопустимост на жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД в частта по т. 2. Априори, в случай, че КЕВР не бе издала исканата от „БАЛКАН“ АД лицензия, то не би се стигнало и до изменение на лицензията на жалбоподателя. При това положение, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД има правен интерес от оспорване на Решение Л- 695, тъй като между изменението на лицензията на досегашния лицензиант /точка 1 от решението/ и издаването на лицензия за същата територия на друго лице /точка 2 от решението/ съществува такава връзка и зависимост, че двете взаимно се обуславят и предпоставят.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът дължи произнасяне по законосъобразността на акта на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията на КЕВР, регламентирани в чл. 21, ал. 1 ЗЕ. Решение № Л-695/07.07.2023 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, поради което не е налице основание за отмяната му по чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146, т. 1 АПК.

Процесното решение е издадено в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са фактически и правни основания за издаването на акта, същото мотивите към същото, поради което не е налице основание за отмяната му по чл. 146, т. 2 АПК.

При издаване на обжалвания акт в неговата цялост не са допуснати нарушения на процесуалния и на материалния закон, т.е. не са налице отменителни основание по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК.

Съгласно нормата на чл. 43, ал. 13, т. 1, предл. 1 от ЗЕ за територията на индустриален парк, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия или природен газ се осъществява основно за собственика, оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия, се издава лицензия за разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1, т.3 З. индустриален парк се създава с решение съгласно учредителния акт на юридическото лице- за частен индустриален парк. По смисъла на § 1, т. 266 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ „индустриален парк“ е индустриален парк, вписан в регистъра по чл. 21. ал. 1 от З.. В нормата на чл. 21, ал. 1 от З. е разписано, че министърът на икономиката създава и поддържа електронен регистър на индустриалните паркове. „Индустриален парк Б.“, [населено място], на който собственик и оператор е „Балкан“ АД, е вписан в посочения регистър с регистров код 07-00-3-13 от 25.02.2022 г. въз основа на Заповед № РД-16-131 от 31.03.2022 г. на министъра на министъра на икономиката и индустрията. Общата площ на индустриалния парк е 1 305 475 кв. м. „Индустриален парк Б.“ е разположен на терени на машиностроителен завод „Б.“ в [населено място], който се намира на адрес: [населено място], [улица]. Предвид горното, „Индустриален парк Б.“, за чиято територия е „Балкан“ АД е поискало издаване на лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия в затворена разпределителна мрежа“, е индустриален парк по смисъла на ЗЕ и З., което не се оспорва от страните.

Според чл. 40, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ лицензия се издава на лице, регистрирано по Търговския закон или с еквивалентна регистрация по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, което: притежава технически и финансови възможности, материални и човешки ресурси и организационна структура за изпълнение на нормативните изисквания за осъществяване на дейността по лицензията; има вещни права върху енергийните обекти, чрез които ще се осъществява дейността, ако те са изградени; представи доказателства, че енергийните обекти, чрез които ще се осъществява дейността по лицензията, отговарят на нормативните изисквания за безопасна експлоатация и за опазване на околната среда. В случая в оспорения акт са изложени подробни мотиви, от които се извежда извод, че „Балкан“ АД отговаря на посочените изисквания.

По силата на чл. 39, ал. 5 от ЗЕ и чл. 9, ал. 2 от НЛДЕ когато лицето, което кандидатства за издаването на лицензия за дейността „разпределение на електрическа енергия в затворена електроразпределителна мрежа“ и отговаря на изискванията за координатор на балансираща група, съответната лицензия съдържа правата и задълженията, свързани с дейността на координатор на балансираща група. Операторът на електроразпределителна мрежа може да е координатор на специална балансираща група за компенсиране на технологичните разходи в електроразпределителната мрежа- чл. 56а, ал. 8 от ПТЕЕ. В тази връзка, според чл. 88а, ал. 2 от ЗЕ операторът на затворена електроразпределителна мрежа има правата и задълженията на оператор на електроразпределителна мрежа с изключение на тези по чл. 90 и чл. 104а, ал. 3 от същия закон.

Твърдението на жалбоподателя, че процесното решение не съответства на нормативните изисквания за неговото издаване, тъй като не била извършена изискуема проверка на обстоятелствата за установяване на съответствие с

изискванията за издаване/изменение на лицензия, произтичащи от промени в НЛДЕ от 27.06.2023 г., е необосновано. От приложената по делото административна преписка се установява, че докладът на работната група на КЕВР по заявлението на „Балкан“ АД е приет на закрито заседание на административния орган, проведено на 26.06.2023 г., а именно преди изменение на НЛДЕ от дата 27.06.2023 г. На следващо място, с писмо от 03.07.2023 г., т.е. преди издаване на процесното решение, заинтересованата страна е представила доказателства за наличието на интегрираност на затворената електроразпределителна мрежа по смисъла на чл. 11, ал. 2, т. 5, буква „в“ от НЛДЕ, а именно, че разпределението на електрическа енергия или природен газ се осъществява основно за собственика, оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия, когато разпределената електрическа енергия или природен газ за собственика, оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия е над 30% от общото количество разпределена електрическа енергия или природен газ в съответната мрежа. Последното означава, че Комисията е изпълнила задължението си да довърши процедурата по издаване на лицензията на „Балкан“ АД, съответно изменението на лицензията на жалбоподателя, при спазване на нововъведените изисквания на НЛДЕ. Предвид това не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Неоснователно е оплакването на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за неспазване от страна на КЕВР на разпоредбата на чл. 45 ЗЕ и твърдяната неяснота в определяне на лицензионната територия на жалбоподателя. Сочената от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД материалноправна разпоредба касае съдържанието на лицензията, която не представлява част от процесното решение. Лицензията се издава след приемане на административния акт от КЕВР и също представлява отделен индивидуален административен акт. За пълнота следва да се отбележи, че видно от съдържанието на административния акт, ответникът е изпълнил задължението си за описание на лицензионната територия- на стр. 14 и 15. Изрично е посочена административна област Л., като част от лицензионната територия на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, от която се изключва територията на недвижимите имоти, част от Индустриален парк Б., [населено място], в обхвата на представения и анализиран от КЕВР подробен устройствен план. При наличие на спор между лицензианти, касаещ конкретни енергийни съоръжения или територия, то той би могъл да бъде отнесен за разглеждане и решаване от КЕВР по реда на чл. 142 НЛДЕ, вр. чл. 22 ЗЕ. Аргументите за незаконосъобразност на акта поради липса на проведен анализ на обстоятелствата дали жалбоподателят има клиенти или е собственик на енергийни съоръжения, преминаващи през лицензионната територия на „Балкан“ АД, съдът счита за неоснователни и недоказани. На първо място, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД не сочи дали има клиенти, разположени на територията на „Индустриален парк Б.“, [населено място], на които да осигурява достъп до

електроразпределителната си мрежа. В жалбата са изброени няколко енергийни съоръжения, които се твърди да преминават през лицензионната територия на заинтересованата страна, но не и посредством тях да се захранват клиенти, разположени на територията на „Индустиален парк Б.“, [населено място]. Жалбоподателят не представя доказателства за тези свои твърдения. Издаването на лицензията на „Балкан“ АД, съответно изменението на лицензията на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД - в частта по изключване на определени недвижими имоти от лицензионната му територия, не е годен правен способ да прекрати сервитутни или други права върху енергийни съоръжения, които жалбоподателят твърди да притежава на територията на „Индустиален парк Б.“, [населено място]. В случай че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД има каквито и да било претенции, отнасящи се до и/или свързани с възникване, нарушаване или препятстване упражняването на сервитутни или други права върху собствени енергийни обекти, то жалбоподателят може да търси защитата им пред регулатора, Комисията за енергийно и водно регулиране, а при невъзможност за КЕВР да се произнесе, „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД може да търси защита пред гражданския съд. Подобни твърдения обаче не представляват основание за отмяна на процесното решение.

ЗЕ съдържа подробни разпоредби, регулиращи взаимоотношенията между лицензианти, както и между клиенти и лицензианти, респективно възможността за решаване на спорове между тях. На следващо място, отново ЗЕ оправомощава КЕВР да издава индивидуални административни актове от вида на процесния- за издаване/изменение на лицензия. Законът не поставя изискване КЕВР да включва нарочни допълнителни регулации между отделни лицензианти при издаване на лицензиите. В тази насока, съображенията на жалбоподателя, че решението е незаконосъобразно, тъй като не регламентирало отношенията между оператора на затворената електроразпределителна мрежа и оператора на електроразпределителната мрежа, на чиято територия се намира индустриалния парк, са неоснователни. При наличие на спор между лицензианти, всеки от тях разполага с правната възможност да търси защита си по реда, установен по чл. 142 НЛДЕ вр. чл. 22 ЗЕ.

Настоящата инстанция намира, че не са налице основания за отмяна на обжалвания административен акт, поради твърдяно от жалбоподателя нарушение на КЕВР за липса на извършен анализ и оценка на отражението на заявените обстоятелства върху развитието на

електроенергийната система. В действащата към датата на издаване на акта нормативна уредба не се съдържа подобно задължение за административния орган при издаване на решения, като процесното. Следва да се има предвид, че наличието на клиенти на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и съоръжения на лицензионна територия на „Балкан“ АД не е основание за отказ за издаване на лицензия. С издаване на новата лицензия съществуващите клиенти разполагат с възможността да останат клиенти на жалбоподателя или да се присъединят към мрежата на „Балкан“ АД.

На следващо място, съдът не установи нарушения на принципите декларативно изброени в жалбата, още повече липсва конкретика в тази насока. Следва да се отбележи, че неправилното изписване на името на дружеството не рефлектира върху законосъобразността на акта. Решението съдържа единен идентификационен код на лицензианта, който не се променя след изменение на фирменото му наименование, а ще се промени единствено при преобразуване на дружеството в предвидените от закона начини, каквото обстоятелство безспорно не е налице в случая. Нещо повече, по аргумент на чл. 49, ал. 3 от НЛДЕ промяна на фирмата на лицензианта не е основание за изменение на издадената лицензия. Освен това е общо известно, обстоятелство установимо и при справка в ТР, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е новото наименование на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. Нещо повече в самата жалба /стр.3/ е изписано, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е титуляр на лицензия №Л-135-07/13.08.2004 г.

С оглед изложеното, съдът приема, че следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора, направените своевременни искания от ответника и заинтересованата страна за присъждане на разноски по делото, съдът намира същите за основателни. На ответника на основание чл. чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200.00 лв. На заинтересованата страна „Балкан“ АД, на основание чл.143, ал.3 от АПК се дължат разноски за адвокатско възнаграждение. При извършената дължима преценка относно размера на претендираното адвокатското възнаграждение, с оглед наличие на възражение за прекомерност от страна на жалбоподателя и при гарантираната правна възможност за свободно договаряне между клиент и адвокат, съдът отчете от една страна, че съдебното производство е приключило в едно съдебно заседание, но от друга- фактическата и правна сложност, надхвърляща обичайната за такъв вид дела и въпреки

липсата на определен материален интерес спорът засяга материалната сфера на субектите в регулирането на значими обществени отношения в областта на енергетиката. С оглед изложеното и представените писмени доказателства за реалност на разноските за адвокатско възнаграждение /платено в размер на 24000 лв./ в съответствие с т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на Общото събрание на гражданската и търговската колегия (ОСГТК) на Върховния касационен съд (ВКС), следва същото да бъде намалено на основание чл. 78, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), като бъде определено над минималния размер предвиден в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 17000 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 73-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1784, р-н М., [улица], Б. Бизнес Център, представлявано от членовете на Управителния съвет- Г. М. М. и В. Л. С. срещу Решение № Л-695/07.07.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1784, р-н М., [улица], Б. Бизнес Център, представлявано от членовете на Управителния съвет - Г. М. и В. С., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1784, р-н М., [улица], Б. Бизнес Център, представлявано от членовете на Управителния съвет - Г. М. и В. С., да заплати на „Балкан“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 5500, [улица], представлявано от И. М. С., сумата от 17000 лв., представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ:

